

I ACz 1800/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Roman Stachowiak

SA Bogusława Żuber

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Banku (...) z siedzibą w P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 7 września 2012 roku, sygn. akt: IX GNc 668/12

postanawia:

1. ***oddalić zażalenie,***

2. ***zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.***

SSA R. Stachowiak SSA J. Geisler SSA B. Żuber

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności na rzecz powoda tytułowi egzekucyjnemu w postaci prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 25.06.2012 r. w sprawie IX GNc 668/12

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim chybiony jest zarzut, że Sąd Okręgowy dopuścił się naruszenia art. 139 § 1 kpc poprzez przyjęcie, że w sprawie doszło do doręczenia zastępczego w drodze awizo. Z koperty znajdującej się na karcie 113 akt sprawy wynika, że korespondencja zawierająca odpis nakazu zapłaty z dnia 25.06.2012 r., wysłana na adres pozwanej wynikający z

KRS, została dwukrotnie awizowana: w dniu 3.07 i 11.07.2012 r., a przesyłkę pozostawiono w placówce pocztowej, a następnie jako nie podjęta w terminie zwrócono do nadawcy. Upoważniało to Sąd do stwierdzenia, że doręczenie było skuteczne na dzień 18.07.2012 r., a tym samym nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 2.08.2012 r.

Chybione jest stanowisko skarżącej, że Sąd nie zastosował art. 139 § 3 kpc, gdyż nie było ku temu podstaw. Korespondencja kierowana do pozwanej nie została zwrócona nadawcy dlatego, że nastąpiła zmiana jej adresu, ale dlatego, że awizowana korespondencja nie pozostała podjęta w terminie. Stanowisko Sądu wynikało z treści art. 139 § 1 kpc.

W tych okolicznościach powoływanie się na dalsze podstawy wadliwości orzeczenia, a zwłaszcza na to, że nakaz zapłaty się nie uprawomocnił, okazało się nieuzasadnione.

Złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty nie wstrzymuje wykonania orzeczenia. – art. 172 kpc.

W tych okolicznościach nadanie klauzuli wykonalności było w pełni uprawnione.

Z uwagi na powyższe zażalenie skarżącej podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – pkt 2 postanowienia.

SSA R. Stachowiak SSA J. Geisler SSA B. Żuber